

Sygn. I C 665/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Hanna Kaflak-Januszko
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Karina Hofman

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2022 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Oddziałowi Zewnętrznemu w T. Zakładu Karnego w I.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda M. K. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej 10.800,00 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych 00/100) kosztów procesu;

III. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku adwokatowi A. R. 7.200,00 zł (siedem tysięcy dwieście złotych 00/100) powiększone o stawkę podatku od towarów i usług kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

I C 665/18

UZASADNIENIE

Powód M. K. pozwał 25.05.2016 r. (wg daty wpływu do sądu) Skarb Państwa – Oddział Zewnętrzny w T. Z a k ł a d u K a r n e g o w I. (jak doprecyzowano co do statio fisci w toku procesu k.185 i n., 391) o 400 000 zł zadośćuczynienia za krzywdę, ból, cierpienie oraz pogorszenie stanu zdrowia z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i o ustalenie odpowiedzialności na przyszłość za pogorszenie stanu zdrowia i związane z tym koszty, pozostające w związku z niewłaściwym leczeniem w warunkach izolacji w Areszcie Śledczym w T. (po przekształceniu: Oddział Zewnętrzny w T. Zakładu Karnego w I.) przez 18 miesięcy, tj. M. - a nie T., który był droższy. Dodawał, że nie uzyskał porady lekarskiej, lecz leki wydawała mu pielęgniarka. Uważał, że wskutek tego - gdyż od dziecka cierpi na schorzenia kręgosłupa - wróciły silne bóle głowy, bole pleców, drętwienie kończyn, problemy z chodzeniem. Twierdził, że po wyjściu na wolność odczuwał intensywny ból, był bardziej drażliwy, miał trudności ze snem i koncentracją oraz obawiał się pogorszenia zdrowia. Wskazał, że uprzednio podczas wieloletniego leczenia dobrano mu lek T. jako najskuteczniejszy, umożliwiał mu funkcjonowanie bez bólu i mógł chodzić k. 32).

P o z w a n y wniósł o oddalenie powództwa, zaprzeczając, by zaistniały nieprawidłowości w leczeniu powoda. Zauważył, że powód otrzymywał T. w późniejszym okresie i w innym zakładzie na krótki okres, gdyż to lek opioidowy i silnie uzależniający, przy tym domagał się tego leku i był uprzedzony o negatywnych skutkach leku jako uzależniającego (k. 293-5 notatki).

Sąd ustalił, że:

Powód (ur. (...)) ma znaczną skoliozę odcinka L i inne zmiany wrodzone kręgosłupa i dalsze zmiany. Zdarzało się, że powód w związku z dolegliwościami bólowymi zgłaszał się do lekarza, gdy nie był osadzony i nie prowadziło to do przepisania mu T..

dowód: zaświadczenie – k. 5, dokumentacja medyczna – k. 36-38, 184

W trakcie pobytu powoda w Areszcie Śledczym w T. odnotowano kilka wpisów ortopedy. Żądał podawania mu T. w trakcie kontaktu ze służbą zdrowia (pamiętała o tym pielęgniarka).

dowód: dokumentacja medyczna – k. 145-6, 259-293, zeznania świadków M. N. i M. M. – k. 314-5

Pobyt w AŚ w T. przeplatał się z przerwami i pobytami powoda w innym zakładzie karnym w okresie poprzedzającym wniesienie pozwu na przestrzeni od 6.03.2015 r.

dowód: notatka i wydruk z przeglądarki historii rozmieszczenia – k. 257-8, 404

T. jest silnym środkiem przeciwbólowym, narkotycznym, podawanym dlatego dla szybkiego uśmierzenia bólu w krótkotrwałej terapii (z przeciwskazaniem do stosowania w dolegliwościach przewlekłych), a M. to typowy lek niesterydowy stosowany w bólach o średnim stopniu natężenia. Dlatego jeśli powód uzależnił się wcześniej od T., to po jego odstawieniu pojawiły się typowe reakcje jak przy uzależnieniach, ale nie pogarsza to choroby w związku z którą miałby być przyjmowany ten lek. Nadto schorzenie powoda było tego typu, że niepełnosprawność fizyczną ograniczała go od wielu lat.

dowód: opinia biegłego – k. 448-451

Sąd nie uwzględnił powództwa,

gdyż opinia biegłego opisująca, na czym polega działanie T., prowadziła do wniosku, że nie było zasadne przepisywanie go do stałego zażywania, jak i w kompleksowym omówieniu okoliczności sprawy podważyła twierdzenia powoda, że są podstawy do rozważania, że został poszkodowany przez pozwanego. Żadne okoliczności nie świadczyły przy tym, że T. należało przepisać w jakimś momencie (i mimo przepisania innego środka) ani nie wskazywały też, że powód był nieprawidłowo leczony (nawet przy założeniu, że jeśli cierpiał wskutek odstawienia leku mogącego powodować uzależnienie, możliwe było wprowadzenie leczenia uzupełniającego). Nie powstał zatem asumpt do wykazania zgodnie z art. 6 kc przesłanek z art. 417 § 1 kc, jak dalszych z art. 444 czy 445 kc. Nadto powód nie stawiając się na badanie, jak i celem złożenia zeznań czy w ogóle zaprzestając interesowania się sprawą mimo jej długotrwałości, uniemożliwił w ogóle ustalenie, czy doznał krzywdy – jakiej i w jakim zakresie. Powód przy początkowym doręczeniu został pouczone o skutkach z art. 136 kpc (pismo do pełnomocnika – k. 22), uwzględniony został jego wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, sąd próbował sprawdzić, czy znany jest aktualny adres powoda, czyli sąd wykonał więcej niż wynika z regulacji art. 136 § 2 kpc. Bez udziału powoda nie było podstaw do dalszego weryfikowania opinii, nie budziła wątpliwości co do swej wiarygodności. Przy tym biegły zapoznał się z aktami sprawy, więc i z zeznaniami świadków. W ocenie sądu lakoniczność (co zarzucał pełnomocnik powoda również nie mający informacji bezpośrednich wobec braku kontaktu ze strony powoda) nie podważa ich wiarygodności, jak i nie świadczy o nieprawidłowościach w leczeniu powoda, gdyż doświadczenie wskazuje, że wobec ilości pacjentów, upływu czasu, czynności medyczne utrwalane są w dokumentacji, by pozostały niezbędne informacje.

Wobec powyższego o kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z § 2 pkt. 7 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych i art. 32 ust. 3 ustawy o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd nie stwierdził podstaw do zastosowania art. 102 kpc, zwłaszcza w sytuacji, gdy powód wywołał znaczne koszty procesu i zlekceważył obowiązki procesowe, a przy tym okazało się, że jego oczekiwania, z których wyniknęło roszczenie, nie miało żadnego oparcia (powód skorzystał na tym, że był zwolniony z kosztów sądowych, w tym Skarb Państwa poniósł wydatek na opinię biegłego). Sąd przychyła się zatem do poglądu prawnego, że w takich sytuacjach strona powinna ponieść konsekwencje ryzyka wytoczenia powództwa. Powinno to zapobiegać nierówności wytwarzanej, gdy strona nadużywa swojej sytuacji materialnej dla uzyskania zwolnienia z kosztów sądowych, angażuje sąd, który nie rozpoznaje faktycznych sporów, gdzie jest to potrzebne stronom i ponoszą koszty sądowe.

Koszty pomocy prawnej udzielonej z urzędu przyznano zgodnie z § 8 pkt. 7 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.